

Θεραπεία Σχημάτων: Από την επαρκώς καλή γονεϊκή συμπεριφορά στην παιδική ηλικία (good enough parenting), στη διορθωτική γονεϊκή στάση στη θεραπευτική σχέση (limited reparenting). Θεωρητικό υπόβαθρο και κλινικές προεκτάσεις.

Προεδρείο: Μαλογιάννης Ιωάννης – Τσαρτσάρα Ειρήνη

Ελληνική Εταιρία Θεραπείας Σχημάτων

Επιμέρους Ομιλίες:

1. Το πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων στην επαρκώς καλή γονεϊκότητα (Good Enough Parenting) των John Louis και Karen Macdonald Louis

Ομιλητές: Μιράντα Βλαβιανού, Κατερίνα Αγγελή

Το πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων στην επαρκώς καλή γονεϊκότητα (Good Enough Parenting) των John Louis και Karen Macdonald Louis βασίζεται στο θεωρητικό υπόβαθρο της Θεραπείας Σχημάτων. Αποτελεί πρόγραμμα εκπαίδευσης γονέων σχετικά με την κάλυψη των βασικών συναισθηματικών αναγκών της παιδικής και της εφηβικής ηλικίας, που αποσκοπεί στην πρόληψη της δημιουργίας πρώιμων δυσλειτουργικών σχημάτων, τα οποία σχετίζονται με δείκτες ψυχικής υγείας και ψυχολογικής λειτουργικότητας.

Στην ομιλία θα παρουσιαστεί το πρόγραμμα με έμφαση στους βασικούς τομείς αναγκών, στους οποίους εστιάζει, καθώς και στις συμπεριφορές αλληλεπίδρασης γονέων-παιδιών που οδηγούν σε απόγνωση.

2. Η διατύπωση και το σκεπτικό της παρέμβασης στη Θεραπεία Σχημάτων

Ομιλητής: Κατερίνα Αγγελή

Η Θεραπεία Σχημάτων αποτελεί μία σύγχρονη θεραπευτική προσέγγιση, η οποία απαρτιώνει στοιχεία από τη Γνωσιακή Συμπεριφοριστική Θεραπεία, την ψυχοδυναμική προσέγγιση, τη Θεραπεία Gestalt και τη θεωρία δεσμού. Ο J. Young δημιούργησε τη Θεραπεία Σχημάτων αναζητώντας στοιχεία που θα επέτρεπαν την αποτελεσματική θεραπευτική εργασία με ενήλικους ασθενείς με διαταραχές προσωπικότητας και χρόνιες διαπροσωπικές δυσκολίες. Στον πυρήνα της Θεραπείας Σχημάτων βρίσκονται τα Πρώιμα Δυσλειτουργικά Σχήματα (ΠΔΣ) και οι Τρόποι Λειτουργίας. Τα ΠΔΣ αποτελούν πυρηνικές βιωματικές δομές που αφορούν το πώς βιώνει το άτομο τον εαυτό του, τους άλλους και τις σχέσεις και διαμορφώνονται κατά την παιδική ηλικία, όταν δεν καλύπτονται οι πηρυνικές συναισθηματικές ανάγκες (π.χ. συναισθηματική σύνδεση, κατανόηση, σταθερότητα, αποδοχή, παιχνίδι, ρεαλιστικά όρια). Οι Τρόποι Λειτουργίας αποτελούν πλευρές του εαυτού που περιλαμβάνουν το σύνολο των συναισθημάτων, σκέψεων, σωματικών αισθήσεων και σχημάτων που είναι ενεργοποιημένα σε κάθε δεδομένη στιγμή (π.χ. το ευάλωτο παιδί, ο απαιτητικός γονέας, ο αποστασιοποιημένος προστάτης). Η παρέμβαση διαμορφώνεται βάσει της διατύπωσης περίπτωσης και περιλαμβάνει πλήθος βιωματικών τεχνικών (νοερές εικόνες, τεχνική των πολυθρόνων κλπ.). Η θεραπευτική

σχέση κατέχει σημαντικό ρόλο τόσο στην αξιολόγηση, όσο και στην παρέμβαση και αποτελεί εργαλείο αλλαγής.

3. Θεραπεία Σχημάτων σε περίπτωση ατόμου με Ιδεοψυχαναγκαστική Διαταραχή Προσωπικότητας. Ο ρόλος της διορθωτικής γονεϊκής στάσης στη θεραπευτική σχέση.

Ομιλητής: Σπυριδούλα Καρβέλη

Παρουσιάζεται η περίπτωση ενός φοιτητή 21 ετών, ο οποίος προσήλθε για θεραπεία με συμπτώματα άγχους και κρίσεις πανικού. Τη στιγμή που προσέρχεται για θεραπεία η μόνη του ενασχόληση είναι η σχολή του και προσπαθεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της με έναν τελειοθηρικό και καταναγκαστικό τρόπο. Ζει μόνος του και τα συμπτώματα άγχους είναι έντονα τις απογευματινές και βραδινές ώρες. Έχει βραδινές και πρωινές τελετουργίες, τις οποίες ακολουθεί καθημερινά. Οι κοινωνικές του σχέσεις είναι ελάχιστες και χαρακτηρίζονται από απουσία εγγύτητας. Δεν έχει συνάψει ποτέ σεξουαλική σχέση, ενώ γενικότερα η ευχαρίστηση απουσιάζει από τη ζωή του. Δυσκολεύεται να βιώσει, ακόμα και να αναγνωρίσει, συναισθήματα και προσπαθεί διαρκώς να έχει απόλυτο έλεγχο του τί λέει, με στόχο να παρουσιάσει την απολύτως σωστή εικόνα.

Θα παρουσιαστεί η διατύπωση περίπτωσης του θεραπευόμενου, όπου θα αναδειχθεί ο τρόπος που τα σχήματα (schemas) και οι τρόποι λειτουργίας του (modes) συνδέονται με τα παρόντα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Επιπλέον, θα παρουσιαστούν τα στάδια της θεραπείας και οι τεχνικές παρέμβασης που εφαρμόστηκαν. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στη διορθωτική γονεϊκή στάση του θεραπευτή (limited reparenting) στην κάλυψη συναισθηματικών αναγκών σε κάθε φάση της θεραπείας και στον τρόπο που η θεραπευτική σχέση αποτέλεσε ακρογωνιαίο λίθο της θεραπευτικής διαδικασίας.